

Speech Jessy Siongers, covoorzitter van de Stichting P&V

Mesdames, Messieurs, chers amis,

Goedenavond allemaal, dames en heren, vrienden van de Stichting P&V,

Welkom op deze feestelijke uitreiking van de Burgerschapsprijs. Een avond waarop we even stilstaan bij iets wat zelden stilstaat: engagement. En bij mensen die niet gewoon meedoen, maar het verschil maken. Mensen die, als je ze zou googelen, onder “bruggenbouwer” en “muursloper” zouden verschijnen ... in positieve zin, uiteraard.

De twee personen die we vandaag in de kijker zetten, Colette Braeckman en Yasmien Naciri, vervullen die rol met verve. Zij werden door een jury van een 30-tal personen uit diverse sectoren gekozen uit meer dan 20 voorgedragen kandidaten. Wat hen verbindt is hun diepgeworteld engagement om onrecht aan te klagen en kwetsbare stemmen te versterken. Beiden gebruiken hun pen en stem als krachtige instrumenten om sociale misstanden zichtbaar te maken – of het nu gaat om structurele ongelijkheden hier of geopolitieke conflicten aan de andere kant van de wereld. Hun werk getuigt van moed, engagement en een rotsvast geloof in de kracht van actieve burgerzin. Ze inspireren jongeren om niet aan de zijlijn te blijven staan, maar midden op het veld te stappen.

Onze Stichting P&V is ontstaan vanuit de overtuiging dat jongeren niet enkel de toekomst zijn, maar ook het heden vormgeven. Jongeren zijn geen publiek aan de zijlijn van de samenleving; ze staan midden op het veld, met ideeën, met energie, met lef ... en soms ook stevige tackles. En dat hebben we nodig!

Adultisme, de volwassen georiënteerde blik, steekt nog te vaak de kop op. Het idee dat volwassenen superieur zijn in ervaring of verantwoordelijkheidszin blijft hardnekkig bestaan, soms expliciet, vaak subtiel. Uit onderzoek blijkt dat jongeren wel willen participeren, maar zich vaak niet gehoord of gezien voelen. En dat is een gemiste kans. Want jongeren die zich gehoord voelen, groeien in zelfvertrouwen, vinden hun plek én dragen actief bij aan een rechtvaardiger samenleving. Zeker in deze tijden van complexe uitdagingen is het essentieel dat jongeren mee kunnen denken over hun eigen toekomst.

Daarom zetten wij hen niet aan de zijlijn, maar in het midden van het veld. Niet als decor, maar als drijvende kracht van onze acties. Met ons jongerenforum willen we jongeren niet alleen een stem geven, maar ook echte beslissingsmacht. Ze selecteren projecten, formuleren onderzoeksvragen en bouwen samen met ons aan oplossingen voor maatschappelijke uitdagingen. Zo groeien ze uit tot experts in burgerschap, solidariteit, en samenleven.

Soms ontmoeten we mensen die deze waarden zelf belichamen ... die tonen wat mogelijk is wanneer je durft, erin gelooft, en gewoon begint. En dat brengt me bij Yasmien Naciri. Straks zal Jan Nolf dieper ingaan op haar parcours en het belang ervan, maar namens de Stichting wil ik nu graag stilstaan bij haar impact als jonge stem.

Yasmien begon niet met macht, middelen of jaren ervaring, maar met overtuiging. Op haar negentiende richtte ze haar eerste organisatie op. Enkele jaren later gaf ze via Fleks vzw een nieuwe generatie jongeren de ruimte om te ondernemen, te leren en te groeien — en droeg ze het initiatief vervolgens aan hén over. In haar werk en engagement komen de waarden van solidariteit, emancipatie, burgerschap en participatie — de pijlers van onze Stichting — dan ook volkomen tot leven.

Haar parcours toont wat de Stichting P&V al sinds haar ontstaan drijft: het geloof dat onze samenleving sterker wordt wanneer jongeren de kans krijgen om verantwoordelijkheid te nemen — voor zichzelf én voor anderen.

Yasmien liet al op jonge leeftijd haar stem horen in het publieke debat, als ondernemster, schrijfster en opiniemaker. Ze toonde dat leeftijd geen beperking is om impact te hebben — dat jongeren niet moeten wachten om te leiden, maar dat ze vandaag al richting kunnen geven aan onze samenleving.

Ze begreep al vroeg dat ondernemen ook een vorm van burgerschap kan zijn: verantwoordelijkheid opnemen, kansen creëren, iets opbouwen dat verder reikt dan jezelf. Toen ze ijverde voor het statuut van student-ondernemer, deed ze dat niet voor zichzelf, maar voor jongeren die vandaag hun dromen kunnen waarmaken zonder eerst een bureaucratisch hindernissenparcours te moeten afleggen.

Dat geloof in zelfredzaamheid en maatschappelijke verantwoordelijkheid schreef ze ook neer. Op haar 26ste publiceerde ze *“Wij nemen het heft in handen”* — een titel die vandaag bijna symbool lijkt te staan voor haar hele parcours. Dat boek was geen aanklacht, maar een uitnodiging. Een oproep aan jongeren om niet te wachten tot iemand hen een microfoon geeft, maar om zelf hun stem te nemen. Precies dat is wat de Stichting P&V onder *emancipatie* verstaat: de kracht om je eigen toekomst te vormen en bij te dragen aan die van anderen. Ook in haar jongste boek, *Klassenjustitie*, nodigt ze ons uit de rechtsstaat opnieuw te bekijken ... niet om ze af te breken, maar om ze te versterken.

Beste Yasmien,

Je bent het levende bewijs dat burgerschap niet iets is wat je op een formulier invult, maar een dagelijkse praktijk. Je toont dat echte impact ontstaat wanneer kennis, moed en empathie samenkomen. Jij hebt de stem van jongeren versterkt, niet door voor hen te spreken, maar door hen te inspireren het zelf te doen.

Je herinnert ons eraan dat bruggen bouwen niet begint bij grootse woorden, maar bij kleine daden, herhaalde pogingen, jezelf in vraag stellen, en de keuze om ondanks alles te blijven geloven in verbinding.

Zoals Hannah Arendt ooit schreef — en jij in je boek aanhaalt:

“We become more just and more pious by thinking and talking about justice and piety.” We worden een rechtvaardiger samenleving door samen te blijven nadenken en spreken over wat rechtvaardigheid betekent.

Dankzij jou doen we dat vandaag opnieuw. Je hebt niet alleen het heft in handen genomen. Je hebt anderen geleerd hoe ze dat ook kunnen doen. En dat is misschien wel het mooiste burgerschap van allemaal.

Namens de Stichting P&V: proficiat met de Burgerschapsprijs 2025. En aan de jongeren die hier vanavond aanwezig zijn: laat Yasmiens parcours jullie inspireren. Burgerschap is geen titel, maar een houding. Het begint met luisteren, met durven, en met handelen.